POLITECHNIKA GDAŃSKA | WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA I EKONOMII

dr hab. inż. Krzysztof Leja, prof. PG
kierownik Katedry Zarządzania
kleja@pg.edu.pl

Gdańsk, 25 sierpnia 2022 r.

Recenzja

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Pana dr Pawła Poszytka w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, prowadzonym przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Śląskiej

1. Podstawa prawna i przedmiot recenzji

Podstawą prawną recenzji jest art. 221 ust. 5 ustawy z 20 lica 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce" (Dz. U. 2018 r. poz. 1668 ze zm.), na podstawie którego powołano mnie w skład komisji w postępowaniu habilitacyjnym, art. 219 przedmiotowej ustawy, stanowiący o warunkach koniecznych wymaganych od osoby ubiegającej się o nadanie tego stopnia naukowego oraz uchwała Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Śląskiej z 29 czerwca 2022 r. o powołaniu komisji w przedmiotowym postępowaniu habilitacyjnym, przesłana mi przez Panią dr hab. inż. Lillę Knop, prof. PŚl, Przewodniczącą tej Rady, pismem z 1 lipca 2022 r.

Przedmiotem oceny jest dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Habilitanta ze szczególnym uwzględnieniem autorskiej monografii pt. **„The Competences 4.0 as Facilitators in the Realisation, Management and Sustainability of ERASMUS+ Projects in the Times of Covid-19 Pandemic"**, opublikowanej w 2021r. nakładem Wydawnictwa Poltext.

Zadaniem recenzenta, zgodnie z art. 219 przedmiotowej ustawy jest ustalenie, czy Kandydat *posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną*

POLITECHNIKA GDAŃSKA
Wydział Zarządzania i Ekonomii
ul. G. Narutowicza 11/12
80-233 Gdańsk
tel. +48 58 348 6042; +58 347 1428
e-mail: kleja@pg.du.pl
www.zie.pg.edu.pl

realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

2. Informacje wstępne o Habilitancie

Pan dr Paweł Poszytek uzyskał tytuł zawodowy magistra na Uniwersytecie Warszawskim w 1992 r. na kierunku filologia angielska i stopień naukowy doktora na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego w 2007 r. w dziedzinie nauki humanistyczne o specjalności językoznawstwo na podstawie pracy pt. Testing language proficiency in the Polish secondary education in the context of examination and certification standards of the Council of Europe and the European Union, której promotorem była prof. dr hab. Hanna Komorowska-Janowska, a recenzentami prof. Anna Michońska-Stadnik i prof. dr hab. Jerzy Zybert. W 2000 r. w Uniwersytecie Łódzkim ukończył studia podyplomowe „Kształcenie i doskonalenie nauczycieli języka angielskiego".

Kandydat współpracował z Wydziałem Zarządzania Politechniki Gdańskiej i Collegium Civitas, prowadząc tam zajęcia, odpowiednio na studiach podyplomowych oraz studiavh I i II stopnia. Habilitant jest związany z Fundacją Rozwoju Systemu Edukacji, od 2016 r. pełniąc funkcję Dyrektora Generalnego i Dyrektora Narodowej Agencji Programu Erasmus + i Europejskiego Korpusu Solidarności. Habilitant ma wieloletnie doświadczenie pracy na kierowniczych stanowiskach w instytucjach publicznych oraz organizacjach trzeciego sektora.

Droga naukowa Habilitanta jest niestandardowa, co w żadnym razie nie oznacza, że postrzegam to za wadę. Wręcz przeciwnie, godny uznania jest fakt, że z wykształcenia (magisterium i doktorat) filolog angielski z dużym doświadczeniem menedżerskim, w trakcie którego opublikował wiele prac naukowych i popularyzatorskich związanych z własną aktywnością, podejmuje się wyzwania jakim jest decyzja o złożeniu wniosku w postępowaniu habilitacyjnym w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Złożenie doświadczenia zawodowego i pewnego dorobku naukowego z różnych dyscyplin wiedzy może prowadzić do ciekawych rezultatów. Kandydat jest przykładem osoby spoza środowiska akademickiego, w rozumieniu zatrudnienia w uczelni lub instytucie naukowym. Jednak jest osobą kierującą ważną dla środowiska akademickiego organizacją jaką jest Fundacja Rozwoju Systemów Edukacji, w tym programem Erasmus+, który jest ściśle z tym środowiskiem związany. Pozytywny jest fakt, że taka osoba, niezależnie od codziennych obowiązków, od wielu lat angażuje się w aktywności naukowo-badawczą.

3. Ocena dorobku publikacyjnego poza monografią habilitacyjną

Kandydat prowadził po uzyskaniu stopnia doktora badania w następujących obszarach: 1. Testowanie kompetencji językowych i biegłości językowej oraz tworzenie i monitorowanie polityki językowej; 2.

Metodyka standaryzacji kompetencji językowych i kompetencji przyszłości; 3. Metodologia pomiaru jakości nauki; 4. Znaczenie i pogłębianie współpracy pomiędzy środowiskiem akademickim z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Znaczna część problematyki badawczej Habilitanta jest związana z Jego wykształceniem i dotychczasową drogą zawodową. Kompetencje można określić jako słowo klucz do zainteresowań badawczych Kandydata, co skłoniło Go do prac nad monografią habilitacyjną. W ramach badań nad kompetencjami językowymi w 2008 r. Kandydat opublikował autorską monografię „European Standars in Testing Language Proficiency and the Polish Nowa Matura Examination in English" wydaną przez „Universtas"., w której zamieścił autorski system ewaluacji testów językowych. W tym obszarze Habilitant opublikował też rozdział w monografii wydanej w Wielkiej Brytanii. Badania tam zawarte kontynuował w latach 2010-2012 w ramach międzynarodowego projektu „Language Rich Europe", którego jednym z efektów była publikacja artykułu pt. European Index of Multilingual Policies and Practices w pracy zbiorowej pod redakcją E. D. Galaczi I C. Wier, wydanej w 2013 r. przez Cambridge University Press.

Od 2021 r. Kandydat jest ekspertem Platformy Przemysłu Przyszłości uczestnicząc w pracach nad standardami kształcenia kompetencji przyszłości (kompetencje 4.0), czego efektem jest szereg publikacji w czasopismach, w tym międzynarodowych, a także wystąpień na konferencjach krajowych i międzynarodowych.

Efektem zainteresowania Kandydata metodologią pomiaru jakości nauki są wyniki badań nad systematyzacją pojęć z zakresu kompetencji i przemysłu 4.0, opublikowane w 2021 w czasopiśmie Sustainability, a także aktywne udział w pracach organizacji IREG Observatory, pracującej m.in. nad rankingami uczelni.

Wyniki badań Kandydata nad relacjami uczelnie-biznes prowadzone w ramach projektu międzynarodowego zaowocowały publikacjami w obiegu krajowym i międzynarodowym (szczegóły w autoreferacie).

Na dorobek Habilitanta, który można zaliczyć do nauk o zarządzaniu i jakości składają się 2 monografie, 2 artykuły w czasopismach o zasięgu międzynarodowym – 2, publikacje pokonferencyjne i 6 rozdziałów w monografiach. Indeks Hirscha to w Scopusie – 2, w GoS – 4, a liczby cytowań to odpowiednio 8 i 54. Dane te są bardzo niskie, niemniej jednak nie uważam za zasadne pomijanie dorobku, który nie mieści się w dyscyplinie, dlatego podsumowując dorobek Habilitanta, poza monografią, wskazaną jako główne osiągnięcie oceniam go pozytywnie na minimalnym poziomie.

4. **Recenzja autorskiej monografii habilitacyjnej pt. „The Competences 4.0 as Facilitators in the Realisation, Management and Sustainability of ERASMUS+ Projects in the Times of Covid-19 Pandemic"**

Monografia wskazana jako główne osiągnięcie jest pracą interdyscyplinarną. Dotyczy bowiem kompetencji przypisanych do czasów współczesnych, określanych w odniesieniu do gospodarki jako 'przemysł 4.0' i najprawdopodobniej do przyszłości. Monografia odnosi się do kompetencji ułatwiających realizację i zarządzanie projektami w programie Erasmus+ w czasach zmienności, niepewności, złożoności i niejednoznaczności, określanych akronimem VUCA. Podjęcie tej problematyki przez Habilitanta uznaję za ważne, gdyż niezwykle aktualne. Świat organizacji bowiem w coraz większym stopniu funkcjonuje w trybie realizacji najróżniejszych projektów. Decyzja ta była również odważna, gdyż literatura przedmiotu nawiązująca do pojęcia 'przemysłu 4.0' jest bogata, a także kompetencji 4.0, choć w nieco mniejszym stopniu i systematyczny jej przegląd jest zasadny i konieczny.

Podjęcie tematyki kompetencji 4.0 jako czynników ułatwiających realizację i zarządzanie projektami i sprzyjających ich trwałości oceniam bardzo pozytywnie. Niemniej jednak nakłada się na to istotna słabość monografii, jaką jest ograniczony przegląd światowej literatury poświęconej kompetencjom i kompetencjom 4.0, zwłaszcza w odniesieniu do publikacji w uznanych czasopismach, tj. nie publikowanych masowo o zasięgu międzynarodowym.

Przedmiotowa książka jest napisana w układzie, co do którego mam wątpliwości, traktując ją jako monografię habilitacyjną. We wstępie, który jest bardzo ograniczony, Autor wskazuje bardzo skrótowo motywację podjęcia tematu, a cel monografii, tj. „to study haw competences 4.0 facilitate Erasmus+ Programme project leaders in the realization, management and sustainability of their transnational cooperation projects in the times of the COVOD-19" (s. 8) jest sformułowany niezbyt fortunnie, gdyż nasuwa pytanie, posługując językiem monografii: " So what". Zbadanie, o którym mowa wyżej jest z pewnością ważne, ale czy zbadanie czegokolwiek może być celem monografii. Nasuwa się bowiem pytanie: jaki był cel badania? Teza robocza, którą nazwałbym raczej hipotezą (przypuszczeniem, które w pracy trzeba potwierdzić lub sfalsyfikować): Kompetencje 4.0 ułatwiają realizację i zarządzanie projektami Erasmusa+ oraz sprzyjają ich trwałości w czasie pandemii COVID-19 jest sformułowana prawidłowo. Towarzyszą jej trafnie sformułowane trzy pytania badawcze:

1. Jaki jest poziom kompetencji 4.0 wśród liderów projektów Erasmusa+?
2. Które kompetencje 4.0 ułatwiają zarządzanie Erasmusa + w czasie pandemii COVID-19?
3. Które kompetencje 4.0 lub inne czynniki kontekstowe mają największy wpływ na pomyślną realizację i zarządzanie projektami Erasmusa + w dobie pandemii COVID-19?

We wstępie brakuje pokazania nieco szerszego kontekstu podejmowanej problematyki badawczej, a 2/3 objętości zajmuje opis zawartości poszczególnych rozdziałów.

W rozdziale pierwszym Habilitant przedstawił model kompetencji liderów projektu. To bardzo ważny i wartościowy element monografii, którego punktem wyjścia były efekty badań nad modelem kompetencji w sektorze edukacji, prowadzonych wcześniej w ramach prac zespołu, którego liderem był Habilitant. Matryca kompetencji (s. 19-23) w formie tabeli w bardzo szeroki sposób ilustruje złożoność i różnorodność kompetencji dotyczących wiedzy zawodowej, praktyki zawodowej, a także tożsamości zawodowej i zaangażowania. Obraz ten jest zarówno „horyzontalny" (odnoszący się do początkującego przywódcy, przywódcy-specjalisty i przywódcy – eksperta) jak i „wertykalny" (obejmujący takie kompetencje jak: znajomość instytucji prawnych, kompetencje prawne, znajomość przepisów BHP, wiedza z zakresu diagnostyki i badań, podstawowe umiejętności menedżerskie, umiejętności związane z profilaktyką, umiejętności prowadzenia badań, umiejętności cyfrowe, kompetencje komunikacyjne (językowe), kompetencje kognitywne, kompetencje przywódcze, umiejętności adaptacyjne, etyka zawodowa, rozwój zawodowy, kompetencje emocjonalne i społeczne oraz umiejętności kulturowe i wielokulturowe). Mankamentem tej części monografii((podrozdział 1.1) jest brak szerszego omówienia pojęcia kompetencji na podstawie systematycznego przeglądu literatury.

Podrozdziały 1.2-1.3, w których Autor omawia implikacje czwartej rewolucji przemysłowej, a także przybliża pojęcie kompetencji 4.0 oceniam pozytywnie z zastrzeżeniem, że odniesienia do literatury są niezbyt liczne. Autor w interesujący sposób wyjaśnia atrybuty czwartej rewolucji przemysłowej oraz szczegółowo omawia kluczowe kompetencje w koncepcji kształcenia przez całe życie (rozumienie i tworzenie informacji, wielojęzyczność, kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki, kompetencje cyfrowe, kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się, kompetencje obywatelskie, świadomość i ekspresja kulturowa oraz przedsiębiorczość). Ciekawe jest zestawienie najważniejszych kompetencji w latach 2015-2020, proponowane przez Graya w 2016 r. Ważne jest również dostrzeżenie listy kompetencji przyszłości, zaproponowanych przez Stefana Kwiatkowskiego. Omawiając różne klasyfikacje kompetencji przyszłości, Autor proponuje wzbogacenie kompetencji cyfrowych o kompetencje techniczne, kompetencji społecznych i emocjonalnych o kompetencje psychospołeczne, kompetencji poznawczych o kompetencje związane z myśleniem i uzupełnienie listy o kompetencje menedżerskie. To stanowi wkład Habilitanta w rozwój pojęcia kompetencje przyszłości.

W rozdziale 2 Habilitant szeroko omawia programy Erasmus+ w czasach pandemii COVID-19, wykazując, że wpisują się one w kluczowe obszary polityki wskazane przez Komisję Europejską, mające na celu zwiększenie konkurencyjności gospodarki europejskiej.

Jak pisze Autor, głównym celem programu Erasmus+ jest rozwijanie wśród obywateli Unii Europejskiej kluczowych kompetencji, co zdaniem Habilitanta przemawia za prowadzeniem badań w tym obszarze. To trafna uwaga. W rozdziale tym Habilitant wykazuje się znawstwem problematyki, co zrozumiałe, biorąc pod uwagę funkcję, którą pełni. Prezentowany opis badań związanych z pomiarem doskonalenia kompetencji pokazuje skalę aktywności programu Erasmus+. Dotyczy bowiem liderów umiędzynarodowienia - koordynatorów projektów europejskich, mobilności nauczycieli oraz ich pracy on-line podczas pandemii COVID-19, losów edukacyjnych i zawodowych studentów uczestniczących w programie Erasmus+, mobilności studentów, wolontariatu w działaniu, zagranicznych wolontariuszy w polskich placówkach oświatowych, funduszu stypendialnego i szkoleniowego, mobilności badawczej w Szwajcarii w ramach programu SCIEX, badania uczestników mobilności w ramach programów kształcenia i szkolenia zawodowego. Autor monografii podkreśla, że opisane projekty stanowiły dla Niego inspirację do przeprowadzenia badań, których zadaniem było znalezienie odpowiedzi na pytania badawcze.

Rozdział trzeci uważam za najważniejszy z perspektywy zakwalifikowania monografii do dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości. Jak wspomniałem wcześniej, monografia jest interdyscyplinarna, gdyż takie jest pojęcie kompetencji, jednak ustawodawca uznał, że w postępowaniach kwalifikacyjnych, wymagana jest ocena związku dorobku z określoną dyscypliną.

Autor przekonująco wyjaśnia meandry zarządzania projektami Erasmus+, eksponując znaczenie ich trwałości i odnosząc je do zdolności organizacji do uczenia się i rozwoju. Zwięzła prezentacja wybranych teorii zarzadzania pozwala Habilitantowi pokazać ich implementację w projektach Erasmusa+. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt odniesienia do zasad funkcjonowania przedsiębiorstw zaproponowanych przez Karola Adamieckiego (w monografii błędnie podano nazwisko Adamecki), z którymi wprost koresponduje podział obowiązków pomiędzy koordynatorami projektu i partnerami, a także odpowiedni dobór partnerów (s.65). Trafne jest także powiązanie precyzyjnego podziału zadań w projektach Erasmus+ z pracami Webera, a także Lachiewicza i Matejuna. Za istotne uznaję także dostrzeżenie w przedmiotowych projektach występowania współwładzy, o której przed niemal 100 laty pisała Mary Parker Follett. Zilustrowanie podejścia systemowego i sytuacyjnego do zarzadzania jest również ważne, gdyż pozwala ukazać złożoność natury organizacji i zarządzania projektu. Twierdzenie, że projekty Era-

smusa+ są organizacjami, z pewnością nieoczywiste, jest w monografii wykazane, posługując się językiem matematyki.

Zdaniem Habilitanta projekty Erasmusa wpisują się w sieciowe i wirtualne ujęcie organizacji, co najlepiej było widoczne w trakcie „szczytu" pandemii i znacznych ograniczeń w zakresie mobilności. Z pewnością nie było to łatwe, gdyż projekty Erasmus + są z natury międzykulturowe i wielokulturowe. Autor trafnie odnosi projekty do paradygmatu sieciowego i podejścia relacyjnego w zarządzaniu. Autor w przypadku paradygmatu sieciowego przywołuje prace takich autorów jak: S. Bogatti i P. Foster, a także W. Czakon. Natomiast w przypadku podejścia relacyjnego takich autorów jak J. Dyer, H. Singh a także. E. Stańczyk-Hugiet. Podrozdział 3.2.3 pt. Strategic Management jest ważny, lecz zatytułowany 'nadmiarowo'. Autor wyjaśnia odniesienia do podejścia planistycznego i pozycyjnego, a także opartego na zasobach w zarządzaniu projektami Erasmus+. Trzeba się zgodzić z Habilitantem, że w dobie pandemii zasadniczą kwestią w realizacji projektów były zdolności adaptacyjne, co trafnie wiąże z twórczym podejściem do strategii organizacji, o czym szerzej pisał W. Dyduch. Ważne jest także nawiązanie do zwinnego zarządzania projektami, a zwłaszcza dostrzeżenie znaczenia zdolności do skutecznej komunikacji, komplementarności kompetencji członków zespołu projektowego oraz ich interdyscyplinarności. Poczucie zagrożenia, jakim była (jest) pandemia zwiększyło stres w trakcie realizacji projektów, a umiejętności radzenia sobie z nim są ważnym czynnikiem sukcesu, a w efekcie zapewnienia trwałości projektu. Autor to wyraźnie podkreśla, dodając, że w przypadku liderów projektów Erasmus+ może to prowadzić do przerwania współpracy międzynarodowej.

Rozdział 4, pomijając dyskusyjne jego umieszczenie w tym miejscu książki, ma charakter typowo narzędziowy. W podrozdziale 4.1 „Research context, Aims and Questions". brakuje refleksji o kontekście badań jako uzupełnienia wstępu. Czytając rozdział 4 „Research aims and procedures", który zawiera m.in. podrozdział „metoda i narzędzia badawcze" spodziewałem się wyjaśnienia i uzasadnienia metod (chociażby odniesienie do prac nt.paradygmatów w nauce autorstwa G. Burrella i G. Morgana), jakimi Habilitant posługiwał się prowadząc, skądinąd ciekawe badania. Niestety tego nie znalazłem. Rozdział 4, pomijając dyskusyjne jest umieszczenie w tym miejscu książki, ma charakter typowo narzędziowy. Dowiadujemy się jedynie, że Habilitant wykorzystał technikę CAVI, a kwestionariusz ankietowy został udostępniony w Internecie. Uważam, że tak zdawkowe potraktowanie metody/metod badawczych w monografii habilitacyjnej jest istotnym jej mankamentem. Natomiast gdyby traktować książkę jako raport z badań, taki stan rzeczy byłby akceptowalny.

Rozdział 5 poświęcony jest analizie wyników badań. Autor względnie szeroko komentuje wyniki uzyskane za pomocą analizy czynnikowej przy uwzględnieniu analizy rzetelności skal. Zaskakująca jest tu wartość współczynnika alfa Cronbacha, która nie spełnia warunków rzetelności dla myślenia krytycznego - jednego z kluczowych kompetencji 4.0. Zgodnie z zasadami, Autor pomija ten element w dalszych analizach, podporządkowanych pytaniom badawczym sformułowanym we wstępie monografii. Autor interpretuje uzyskane wyniki, jednak rozdział 5.6 poświęcony dyskusji wyników jest zbyt powierzchowny. Trafne jest natomiast stwierdzenie, że kompetencje 4.0 tworzą tarczę ochronną przed skutkami pandemii, a także, dodałbym od siebie innych czarnych łabędzi.

Cennym uzupełnieniem monografii są konkluzje i rekomendacje w zakresie kształcenia liderów projektów w ramach programu Erasmus+ oraz wkładu programu do rozwoju kompetencji 4.0. Szkoda, że tak zdawkowe. Ważna jest propozycja kierunków dalszych badań, ale brakuje wzmianki o ograniczeniach badań dotychczasowych.

Monografię uzupełnia szereg starannie opracowanych załączników, w tym kwestionariusza, macierzy modelowych oraz wynik analiz kompetencji w funkcji różnych zmiennych, o których mowa w monografii. To ważna część opracowania.

5. **Recenzja dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego Habilitanta**

Osiągnięcia dydaktyczne Habilitanta nie są imponujące i mają charakter incydentalny, co jest związane z charakterem aktywności zawodowej. Natomiast osiągnięcia organizacyjne i popularyzatorskie Kandydata, szczegółowo opisane w autoreferacie są bardzo bogate i wyraźnie ponadstandardowe, co w pełni rekompensuje pewną słabość tych pierwszych.

6. **Istotna aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej**

Habilitant prowadził istotną, różnorodną aktywność naukową w relacjach międzynarodowych. Współpracował z Durham University (300-400 miejsce w ARWU Ranking'2022), której efektem był m.in. rozdział w monografii. W latach 2004-2009 pełnił rolę członka grupy konsultacyjnej przy Komisji Europejskiej w ramach programu Edukacja i Szkolenia wspierającego Strategię Lizbońską. Aktywnie uczestniczył w Radzie Naukowej i Komitecie Zarządzającym międzynarodowego projektu 'Language Rich Europe' w latach 2010-2012, którego efektem był rozdział w monografii wydanej przez Cambridge University, o której wspomniano w cz. 3 recenzji. Od 2021 jest ekspertem Platformy Przemysłu Przyszłości, koncentrując się na opracowaniu standardów kompetencji przyszłości, opartych na trójelementowej macierzy kompetencji: cyfrowych, społecznych (w tym przywódczych) i poznawczych. Od 2019 r. uczestniczy w

pracach IREG Observatory zrzeszającego badaczy pracujących m.in. nad tworzeniem rankingu europejskich uczelni technicznych. Brał udział w pracach nad stworzeniem wskaźnika „The Index of Higher Education and Business Engagement (HEBE Index), pozwalającego mierzyć zakres i jakość współpracy między uczelniami a biznesem. Od 2021 roku pełni funkcję Przewodniczącego Zespołu Roboczego ds transferu międzynarodowego dobrych praktyk w zakresie współpracy sektorem edukacji i przemysłu w ramach prac eksperckich w Platformie Przemysłu Przyszłości. Bierze aktywny udział w pracach zespołu doradczego ds. Inicjatywy UE „Uniwersytety Europejskie" powołanego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 2019 r. Jest członkiem International Glabal Leaders Summit – grupy dyrektorów europejskich instytucji zarządzających procesem umiędzynarodowienia szkolnictwa wyższego. Współpracuje z International Institute of Informatics and Systems w Orlando (USA), czego efektem było wygłaszanie wykładów na konferencjach organizowanych przez instytut i publikacja w czasopiśmie naukowym. Kandydat ma także znaczące osiągnięcia w zakresie rozwijania akademickiej współpracy międzynarodowej, związane z pełnieniem funkcji Dyrektora Narodowej Agencji Programu Erasmus+.

7. Ocena języka i redakcji monografii a także bibliografii

Redakcja i język monografii nie budzi zastrzeżeń. Monografia w pewnym stopniu ma charakter raportu z badań, skądinąd ciekawych poznawczo i aplikacyjnie, co moim zdaniem jest jej mankamentem. Układ treści jest w mojej ocenie nieco zachwiany, gdyż we wstępie brakuje szerszego naświetlenia kontekstu podejmowanej problematyki badawczej, natomiast w dalszej części monografii brakuje systematycznego przeglądu literatury dotyczącej kompetencji i kompetencji 4.0 w kontekście gospodarki 4.0. Rozbudowana jest natomiast prezentacja projektów prowadzonych w ramach programu Erasmus. W wykazie literatury relatywnie niewiele jest pozycji w czasopismach o uznanej renomie międzynarodowej, nadmiarowe są natomiast podręczniki akademickie.

8. Konkluzja

Oceniając dorobek dr. Pawła Poszytka stwierdzam, że mimo dostrzeżenia wielu istotnych słabości w monografii habilitacyjnej, wskazanej jako główne osiągnięcie Habilitanta, a także relatywnie niewielkiego dorobku publikacyjnego poza monografią, który jednoznacznie można przypisać do dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, spełnia on w minimalnym stopniu wymogi ustawowe. Wynika to z faktu, że w mojej ocenie poza wymogami literalnymi, wynikającymi z regulacji ustawowych, trzeba pamiętać, że oceniamy Człowieka i jego dorobek naukowy a także pozostały. W przypadku Kandydata, godny uznania jest fakt, iż osoba nie związana na codzień (formalnie) z żadną instytucją akademicką od wielu lat, oprócz pracy zawodowej, ważnej dla całego środowiska akademickiego, podjęła trud rozwoju naukowego, który

V

po uzyskaniu stopnia doktora traktuję całościowo. To, czy badanie kompetencji odnosiło się do umiejętności językowych czy do kompetencji, o których mowa w monografii oraz w załączonych publikacjach ma dla mnie drugorzędne znaczenie. Problematyka badania kompetencji jest bowiem, jak wspomniałem wcześniej interdyscyplinarna i trzeba docenić wkład Habilitanta w ten obszar wiedzy. Przemawia za tym również fakt, że kompetencje językowe są nieodłącznym atrybutem współczesnej nauki.

Podsumowując stwierdzam, że Habilitant posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, w tym co najmniej jedną monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.